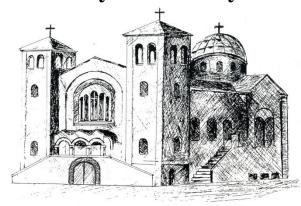
Ecumenical Patriarchate Greek Orthodox Metropolis of New Jersey ASCENSION

Greek Orthodox Church
FAIRVIEW - NEW JERSEY
Weekly Bulletin
Sunday, September 12, 2021
Sunday Before Holy Cross

Οικουμενικόν Πατριαρχείον Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης

Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία

ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ

ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ

Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

Light a Candle & Say a Prayer at Ascension Church, Fairview, NJ

"I am the light of the world; he who follows me will not walk in darkness but will have the light of life." (John 8:12)

To light a candle, please click the link below and after you select the candle(s) that you would like us to light and before pressing the "Place Order" button,

please submit the names of your loved ones, those who are alive and/or those who have departed this life.

Your candles will be lit at the next Liturgy or service.
Thank you and God bless!

http://ascensionfairviewnj.square.site/

To pay Membership, Greek School Tuition and all other offerings use:

https://tithe.ly/give_new/www/#/tithely/give-onetime/305721?widget=1

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Κυριακή, 12 Σεπτεμβρίου, 2021

Προ της Υψώσεως

8:30 π.μ. - 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Δευτέρα, 13 Σεπτεμβρίου, 2021

Προεόρτια Υψώσεως - 6:00 μ.μ. - Εσπερινός

Τρίτη, 14 Σεπτεμβρίου, 2021

Η Ύψωσις του Τιμίου Σταυρού

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Πέμπτη, 16 Σεπτεμβρίου, 2021

Ευφημία Μεγαλομάρτυς

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Παρασκευή, 17 Σεπτεμβρίου, 2021

Σοφία, Πίστις, Ελπίς, Αγάπη

9:00 π.μ. - Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Το θαύμα έγινε!

Το Ελληνκό Σχολείο ανοίγει

την Παρασκευή 17 Σεπτεμβρίου, 2021 στις 4:30 μ.μ.

Σάββατο, 18 Σεπτεμβρίου, 2021

Ευμένιος Επίσκοπος, Μάρτυς Αριάδνη

9:00 π.μ. – Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 19 Σεπτεμβρίου, 2021

Μετά της Υψώσεως

8:30 π.μ. - 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES

Sunday, September 12, 2021

Sunday before Holy Cross

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Monday, September 13, 2021

Forfeast of Elevation of Cross – 6:00 p.m. Vespers

Tuesday, September 14, 2021

Exaltation of The Holy Cross

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Thursday, September 16, 2021

Euphemia the Great Martyr

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Friday, September 17, 2021

Sophia, Faith, Hope, Love

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

A Miracle in Fairview:

Our Prestigious Greek School starts in person-teaching on Friday, September 17, 2021 at 4:30 p.m.

Saturday, September 18, 2021

Eumenios, Bishop of Gortyna, Ariadne the Martyr

9:00 a.m.- Orthros, Divine Liturgy

Sunday, September 19, 2021

Sunday after Holy Cross

8:30 a.m.-11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Prokeimenon. Mode Plagal 2. Psalm 27.9,1

O Lord, save your people and bless your inheritance. Verse: To you, O Lord, I have cried, O my God.

The reading is from St. Paul's Letter to the Galatians 6:11-18

Brethren, see with what large letters I am writing to you with my own hand. It is those who want to make a good showing in the flesh that would compel you to be circumcised, and only in order that they may not be persecuted for the cross of Christ. For even those who receive circumcision do not themselves keep the law, but they desire to have you circumcised that they may glory in your flesh. But far be it from me to glory except in the cross of our Lord Jesus Christ, by which the world has been crucified to me, and I to the world. For neither circumcision counts for anything, nor uncircumcision, but a new creation. Peace and mercy be upon all who walk by this rule, upon the Israel of God. Henceforth let no man trouble me; for I bear on my body the marks of Jesus. The grace of our Lord Jesus Christ be with your spirit, brethren. Amen.

Προκείμενον. Ήχος πλ. β'. ΨΑΛΜΟΙ 27.9.1

Σῶσον, Κύριε τὸν λαὸν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. Στίχ. Πρὸς σἐ, Κύριε, κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Γαλάτας 6:11-18 τὸ ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῆ ἐμῆ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὖτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτετμημένοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῆ ὑμετέρα σαρκὶ καυχήσωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· δι' οὖ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὕτε περιτομή τι ἰσχύει, οὕτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

The Gospel According to John 3:13-17

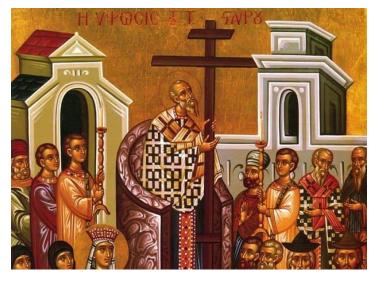
The Lord said, "No one has ascended into heaven but he who descended from heaven, the Son of man who is in heaven. And as Moses lifted up the serpent in the wilderness, so must the Son of man be lifted up, that whoever believes in him may have eternal life.

"For God so loved the world that he gave his only Son, that whoever believes in him should not perish but have eternal life. For God sent the Son into the world, not to condemn the world, but that the world might be saved through him."

Έκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην 3:13-17 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἶπεν ὁ Κύριος καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν ούρανὸν εί μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ἄν ἐν τῷ οὐρανῷ. καὶ καθὼς Μωϋσῆς ύψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῆ ἐρήμω, οὕτως ύψωθηναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων είς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ έδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. οὐ γὰρ άπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

The Feast of the Exaltation of the Holy Cross

On the 14th of September, the Greek Orthodox Church commemorates the Feast of the Universal Exaltation of the Precious and Life-Giving Cross, which is a blessed day and a celebration of the tremendous power of the Cross of our Lord. Through the Cross, the power and wisdom of God have been revealed. By the Cross, we are reconciled to Christ, and we can find true and enduring peace. It is the Cross that directs us to Christ and to the way of salvation and eternal life.

The Feast commemorates the finding of the True Cross of our Lord and Savior Jesus Christ by Saint Helen, the mother of the Emperor Constantine.

In the twentieth year of his reign (326), Emperor Constantine sent his mother Saint Helen to Jerusalem to venerate the holy places and to find the site of the Holy Sepulchre and of the Cross. Relying upon the oral tradition of the faithful, Saint Helen found the precious Cross together with the crosses of the two thieves crucified with our Lord. However, Helen had no way of determining which was the Cross of Christ.

With the healing of a dying woman who touched one of the crosses, Patriarch Macarius of Jerusalem identified the True Cross of Christ. Saint Helen and her court venerated the Precious and Life-Giving Cross along with many others who came to see this great instrument of Redemption.

The Patriarch mounted the ambo (pulpit) and lifted the Cross with both hands so that all of the people gathered could see it. The crowd responded with "Lord have mercy".

This became the occasion of the institution in all of the Churches of the Exaltation of the Precious Cross, not only in memory of the event of the finding of the Cross but also to celebrate how an instrument of shame was used to overcome death and bring salvation and eternal life.

The Feast is an opportunity outside of the observances of Holy Week to celebrate the full significance of the victory of the Cross over the powers of the world, and the triumph of the wisdom of God through the Cross over the wisdom of this world. This Feast also gives the Church an opportunity to relish the full glory of the Cross as a source of light, hope, and victory for Christ's people. It is also a time to celebrate the universality of the work of redemption accomplished through the Cross: the entire universe is seen through the light of the Cross, the new Tree of Life which provides nourishment for those who have been redeemed in Christ.

On the day of the Feast at the conclusion of the Matins or of the Divine Liturgy, a special service is held. The Cross is placed on a tray surrounded by branches of basil and is taken in solemn procession through the church to the chanting of the Hymn of the Feast. The tray is placed on a table, and the priest takes the Cross

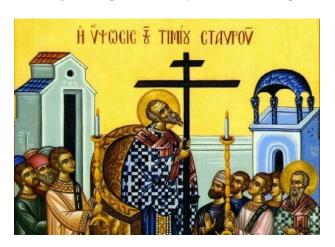
and offers petitions from each side of the table, the four directions of the compass. This represents the universal nature of the offering of Christ upon the Cross. As the people respond by chanting "Lord have mercy", the priest raises and lowers the cross, a commemoration of its finding and exaltation. At the conclusion of the service, the people come and venerate the cross and receive the basil from the priest. The basil is used and offered, as it was the fragrant flower growing where the Cross was found.

Today as we venerate the Holy Cross of our Lord, and Orthodox Christians around the world raise the symbol of the sacred and precious wood, we proclaim the Cross to be an invincible shield, a divine scepter, and the boast of the faithful. We exalt it by affirming that the Cross sanctifies to the ends of the world. We hail the life-giving Cross as the "unconquerable trophy of godliness, door to Paradise, and succor of the faithful." Through the Cross our enemies are vanquished, freedom from corruption and mortality is established, and salvation is offered universally.

As the Cross is lifted up, we marvel at how an instrument meant for torture and shame leads us to abundant and eternal life. We contemplate how an object that inflicted suffering and death reveals the glory and power of God. We offer praise and thanksgiving, for instead of hate and inhumanity, the Cross has become love and freedom. Instead of suffering, we find healing and hope. The Cross leads us from death and life, and through the Cross, we know that all things are possible to those who believe in Christ.

This feast, though extremely festive, is a strict-fast day and as the Greek Orthodox Church commemorates the Cross every Wednesday and Friday each week with fasting on those days, September 14 is also a fast day.

Η Ύψωση του Τιμίου Σταυρού

Ο Τίμιος Σταυρός του Κυρίου αποτελεί το κορυφαίο σύμβολο θυσίας και αγιασμού για την Εκκλησία του Εσταυρωμένου και Αναστημένου Χριστού, διότι ο Σταυρός μαζί με την Ανάσταση είναι οι δύο πυλώνες πάνω στους οποίους στηρίζεται η ζωή της Εκκλησίας και των μελών της.

Η τιμή που αποδίδει η Ορθόδοξη Εκκλησία, προς τον Τίμιο Σταυρό, τη 14η Σεπτεμβρίου και όχι μόνο [1], ξεκινά στους πρώτους αποστολικούς χρόνους, δια των αποστόλων και των επακολουθησάντων αποστολικών Πατέρων. Έτσι μέχρι σήμερα, η Ορθόδοξη Εκκλησία, διασώζει ανόθευτη τη βιβλική [2] (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) και πατερική διδασκαλία [3] και αποδίδει την προσήκουσα τιμή στο Σταυρό του Χριστού, ως το κατ' εξοχήν όργανο και σύμβολο της απολυτρώσεως του ανθρωπίνου γένους.

Το 326 μετά την Α΄ Οικουμενική Σύνοδο η μητέρα του Μ. Κωνσταντίνου Ελένη αναχώρησε για τους Αγίους Τόπους, όπου άρχισε το κτίσιμο λαμπρών ναών στα μέρη που κατά την παράδοση είγαν διαδραματισθεί γεγονότα σγετικά με τη επί γης παρουσία του Κυρίου μας και άλλα γεγονότα της Βίβλου [4]. Επίκεντρο αυτών υπήρξε ο Πανάγιος Τάφος του Κυρίου. Στο σημείο εκείνο ο αυτοκράτορας Αδριανός είχε κτίσει το 135, κατά τη δεύτερη καταστροφή της Ιερουσαλήμ, ναό της Αφροδίτης έχοντας επιγωματώσει τον τόπο του Γολγοθά και της ταφής ώστε να μην μπορούν να προσέργονται οι Χριστιανοί στον τόπο αυτό [5]. Η αγία Ελένη επιδόθηκε σε προσπάθειες για την ανεύρεση του Τιμίου Σταυρού [6]. Ύστερα από επίπονες ανασκαφές τελικά βρέθηκαν τρεις σταυροί, του Κυρίου και των δύο ληστών. Τότε κατά την παράδοση της Εκκλησίας ο επίσκοπος Ιεροσολύμων Μακάριος, αφού έκανε δέηση, άγγιξε τους σταυρούς στο σώμα μιας νεκρής γυναίκας, όταν τοποθετήθηκε πάνω της ο τρίτος σταυρός, που ήταν του Κυρίου, η γυναίκα αναστήθηκε [7].

Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, αμέσως μετά την εύρεση του, η αγία Ελένη τον ασπάσθηκε και τον παρέδωσε στον επίσκοπο Ιεροσολύμων Μακάριο [8]. Η είδηση διαδόθηκε σε όλα τα μέρη της Ιερουσαλήμ. Πλήθη πιστών άρχισαν να συρρέουν για να αγγίξουν το τίμιο ξύλο, λόγω όμως του συνωστισμού, ο επίσκοπος ύψωσε τον Τίμιο Σταυρό για να τον δουν οι παρευρισκόμενοι χριστιανοί και τους ευλόγησε. Την ίδια ημέρα εορτάζουμε και τη δεύτερη ύψωση, η οποία πραγματοποιήθηκε λίγα γρόνια μετά, το 335, την επομένη των

εγκαινίων του Ναού της Αναστάσεως [9]. Τέλος την ίδια ημέρα καταγράφεται στους συναξαριστές και μία τρίτη και τελευταία ύψωση του Τιμίου Σταυρού το έτος 630 [10]. Ο αυτοκράτορας Ηράκλειος πολέμησε την περίοδο εκείνη τους Πέρσες, οι οποίοι προ 14 ετών, είχαν καταλάβει την Παλαιστίνη και είχαν αρπάξει τον Τίμιο Σταυρό. Ο Ηράκλειος αφού νίκησε τους Πέρσες επανέκτησε τον Σταυρό και αποκατέστησε στον πατριαρχικό θρόνο τον πατριάρχη Ζαχαρία, ο οποίος ήταν αιχμάλωτος των Περσών [11]. Στις 14 Σεπτεμβρίου ήρθε στα Ιεροσόλυμα φέροντας στους ώμους του τον Σταυρό. Φθάνοντας στο Ναό της Αναστάσεως τον παρέδωσε στον πατριάρχη Ζαχαρία, ο οποίος και τον ύψωσε ώστε να τον δουν και να ευλογηθούν τα πλήθη, ψάλλοντας για πρώτη φορά το απολυτίκιο «Σώσον Κύριε τον λαόν Σου…» [12].

Πηγές της εκκλησιαστικής ιστορίας αναφέρουν ότι η εορτή της Υψώσεως είχε καθιερωθεί από τα αρχαία χρόνια, ίσως μάλιστα να είχε καθιερωθεί και από αυτόν τον Μέγα Κωνσταντίνο, κατά προτροπή της μητέρας του αγίας Ελένης, αμέσως μετά την εύρεση του Τιμίου Ξύλου στα Ιεροσόλυμα, γύρω στο 330 μ.Χ. σε συνδυασμό με την εορτή ανάμνησης των εγκαινίων του Ναού της Αναστάσεως στις 13 Μαΐου το έτος 335 μ.Χ. [13] Η Εκκλησία τιμά με ιδιαίτερο τρόπο την αγία ημέρα της Υψώσεως του Σταυρού του Κυρίου μας. Κατά τη Θεία Λειτουργία αναγιγνώσκεται αποστολικό ανάγνωσμα που αναφέρεται στην σημασία της σταυρικής θυσίας και του Σταυρού του Κυρίου και το ευαγγελικό ανάγνωσμα περιγράφει σκηνές της σταυρώσεως. Τέλος κατά την ημέρα αυτή έγει θεσπισθεί αυστηρή νηστεία (ξηροφαγία άνευ

δηλαδή ελαίου και οίνου, εκτός εάν συμπέσει ημέρα Σάββατο ή Κυριακή) καθόσον είναι ημέρα ανάμνησης της σταυρικής θυσίας του Χριστού, φέρουσα τα ίσα της Μ. Παρασκευής [14]. Αξίζει σε αυτό το σημείο να αναφέρουμε την σύνδεση της εορτής της Μεταμορφώσεως του Κυρίου με την εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού [15]. Το γεγονός της Μεταμορφώσεως συνέβη 40 ημέρες προ του πάθους του Κυρίου, ο εορτασμός όμως ορίστηκε να γίνεται στις 6 Αυγούστου και τούτο γιατί ήταν δύσκολος ο εορτασμός μίας δεσποτικής εορτής μέσα στο πένθιμο χαρακτήρα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής [16]. Έτσι η καθιέρωση της εορτής μεταφέρθηκε και έγινε σε συνάρτηση με την Ύψωση του τιμίου Σταυρού, σαράντα μέρες προ αυτής, αφού όπως αναφέραμε φέρει τα ίσια της Μεγάλης Παρασκευής [17].

Η Εκκλησία με αφορμή την εύρεση και τη ύψωση του Τιμίου Σταυρού του Κυρίου προβάλει σε όλους εμάς τον τρόπο ζωής με τον οποίο θα πρέπει να ζήσουμε, ώστε συσταυρούμενοι με τον Κύριο να αξιωθούμε και αυτής της Αναστάσεως, αντλώντας από αυτόν δύναμη και χάρη. Ο Σταυρός του Χριστού είναι το σύμβολο της υπακοής, της ταπείνωσης και της αγάπης, είναι το τρόπαιο κατά του μίσους, της ιδιοτέλειας, της αμαρτίας, των παθών και του εγωισμού. Ας αγωνιστούμε και εμείς κατά το μέτρο του δυνατού και να τον μιμηθούμε, ώστε η ζωή μας να είναι Χριστομίμητη και Χριστοϋπάκουη. Να μιμηθούμε την ταπείνωσή Του, την υπακοή Του, αλλά και την αγάπη Του η οποία ήταν ίδια για όλους, τόσο για τους μαθητές όσο και για τους σταυρωτές και η οποία έφθασε μέχρις Σταυρού. Ας ζήσουμε λοιπόν τον υπόλοιπο χρόνο της ζωής μας εν ειρήνη και μετανοία.

Η Αγία Ευφημία η Μεγαλομάρτυς εορτάζει 16 Σεπτεμβρίου

Η Αγία Ευφημία η Μεγαλομάρτυς έζησε και μαρτύρησε κατά τους χρόνους του αυτοκράτορα Διοκλητιανού.

Γεννήθηκε στη Χαλκηδόνα από οικογένεια θεοσεβή και ευγενική. Οι γονείς της Ψιλόφρων και Θεοδωριανή φρόντισαν ώστε η Θυγατέρα τους να αναπτύξει κάθε χριστιανική αρετή. Η Ευφημία εξελίχθηκε σε άνθρωπο με σπάνια χαρίσματα και δυνατό χριστιανικό φρόνημα, το οποίο επέδειξε όταν ο ειδωλολάτρης ανθύπατος της Μικράς Ασίας Πρίσκος διέταξε να παρευρεθούν όλοι οι κάτοικοι της Χαλκηδόνας σε γιορτή, την οποία οργάνωνε προς τιμή του θεού των ειδωλολατρών Άρη. Τότε η Ευφημία αποφάσισε μαζί με άλλους χριστιανούς να απέχει από τη γιορτή των ειδωλολατρών και για το λόγο αυτό συνελήφθη και φυλακίσθηκε.

Κατά τη διάρκεια της αιχμαλωσίας της οι εχθροί του Χριστού προσπαθούσαν με κάθε τρόπο να πείσουν την Αγία Ευφημία να αρνηθεί την πίστη της και να ασπασθεί τα είδωλα. Όταν συνειδητοποίησαν πως η ευφημία δεν επρόκειτο να αλλάξει την πίστη της με τους λόγους, τη βασάνισαν φριχτά. Όμως με τη θεία χάρη, η Αγία Ευφημία δεν έπαθε τίποτα από τα βασανιστήρια. Τελικά οι δήμιοι, την έριξαν σε άγρια θηρία και η Ευφημία έλαβε το στέφανο του μαρτυρίου από μία αρκούδα.

Το θαύμα της Αγίας Ευφημίας

Κατά την εποχή του Μαρκιανού και της Πουλχερίας, συντάχθηκαν δύο τόμοι που περιείχαν τον όρο της Συνόδου, που έγινε στη Χαλκηδόνα (451 μ.Χ.) και ήταν ένας των ορθοδόξων και ένας των Μονοφυσιτών. Για να πάψει λοιπόν η έριδα μεταξύ των δύο πλευρών, αποφασίστηκε να τεθούν και οι δύο τόμοι μέσα στη λάρνακα της Αγίας Ευφημίας, για να φανεί ποιόν από τους δύο θα δεχτεί η Αγία. Μετά την αποσφράγιση της λάρνακας, βρέθηκε ο μεν των αιρετικών τόμος στα πόδια της Αγίας πεταμένος, ο δε των ορθοδόξων στο στήθος της.

Feast Day of St Euphemia the Great Martyr

On September 16, the Greek Orthodox Church celebrates the Feast Day of St Euphemia the Great Martyr. The Holy Great Martyr Euphemia the All-Praised was the daughter of Christians, the senator Philophronos and Theodosia. She suffered for Christ in the year 304 A.D. in the city of Chalcedon, on the banks of the Bosphorus opposite Constantinople. The Chalcedon governor Priscus circulated an order to all the inhabitants of Chalcedon and it surroundings to appear at a pagan festival to worship and offer sacrifice to an idol of Ares, threatening grave torments for anyone who failed to appear. During the impious pagan festival, 49 Christians were hidden in one house, where they secretly attended services to the True God. The young maiden Euphemia was also among those praying there. Soon the hiding place of the Christians was discovered, and they were brought before Priscus to answer for themselves. For nineteen days the martyrs were subjected to various tortures and torments, but none of them wavered in their Christian faith nor consented to offer sacrifice to the idol. The governor, beside himself with rage and not knowing any other way of forcing the Christians to abandon their faith, sent them for trial to the Roman Emperor Diocletian. He kept the youngest, the virgin Euphemia, hoping that she would not remain strong if she were all alone. Saint Euphemia, separated from her brethren in faith, fervently prayed the Lord Jesus Christ, that He strengthen her in her impending ordeal. Priscus at first urged the Saint to recant, promising her earthly blessings, but then he gave the order to torture her.

The Holy Martyr was tied to a wheel with sharp knives, which cut her body. The Saint prayed aloud, and as it happened, the wheel stopped by itself and would not move even with all the efforts of the executioners. An Angel of the Lord, came down from Heaven, removed Euphemia from the wheel and healed her of her wounds. The Saint gave thanks unto the Lord with gladness. Not perceiving the miracle that had occurred, the torturer ordered the soldiers Victor and Sosthenes to take the Saint to a read-hot over. But the soldiers, seeing two fearsome Angels in the midst of the flames, refused to carry out the order of the governor and became believers in the God Whom Euphemia worshipped. Boldly proclaiming that they too were Christians, Victor and Sosthenes bravely went to suffering. They were sent to be eaten by wild beasts. During their execution, they cried out for mercy to God, asking that the Lord would receive them into the Heavenly Kingdom. A heavenly Voice answered their cries, and they entered into eternal life. The beasts, however, did not even touch their bodies. Saint Euphemia, cast into the fire by other soldiers, remained unharmed. With the help of God she emerged unharmed after many other tortures and torments. Ascribing this to sorcery, the governor gave orders to dig out a new pit, and filling it with knives, he had it covered over with earth and grass, so that the martyr would not notice the preparation for her execution. Here also Saint Euphemia remained safe, easily passing over the pit. Finally, they sentenced her to be devoured by wild beasts at the circus. Before execution the Saint began to implore that the Lord deem her worthy to die a violent death. But none of the beasts, set loose at her in the arena, attacked her. Finally, one of the she-bears gave her

a small wound on the leg, from which came blood, and immediately the holy Great Martyr Euphemia died. During this time there was an earthquake, and both the guards and the spectators ran in terror, so that the parents of the Saint were able to take up her body and reverently bury it not far from Chalcedon. A majestic church was afterwards built over the grave of the Great Martyr Euphemia. At this temple the sessions of the Fourth Ecumenical Council took place in the year 451 A.D. At that time, the Holy Great Martyr Euphemia confirmed the Orthodox confession in a miraculous manner, and exposed the Monophysite heresy. With the taking of Chalcedon by the Persians in the year 617 A.D., the holy relics of the Holy Great Martyr Euphemia were transferred to Constantinople (in about the year 620). During the Iconoclast heresy, the relics of Saint Euphemia appears to have thrown into the sea. Pious sailors recovered them. They were afterwards taken to the Island of Lemnos, and in the year 796 A.D. they were returned to Constantinople.

St. Sophia And Her Children: Faith, Hope, And Love - Feast Day September 17th

The Holy Martyrs Saint Sophia and her Daughters Faith, Hope and Love were born in Italy. Their mother was a pious Christian widow who named her daughters for the three Christian virtues. St. Sophia raised them in the love of the Lord Jesus Christ. St. Sophia and her daughters did not hide their faith in Christ, but openly confessed it before everyone. The official Antiochus denounced them to the emperor Hadrian (117-138), who ordered that they be brought to Rome. Realizing that they would be taken before the emperor, the holy virgins prayed fervently to the Lord Jesus Christ, asking that He give them the strength not to fear torture and death. When the holy virgins and their

mother came before the emperor, everyone present was amazed at their composure. They looked as though they had been brought to some happy festival, rather than to torture. Summoning the sisters in turn, Hadrian urged them to offer sacrifice to the goddess Artemis. The young girls (Faith was 12, Hope was 10 and Love was 9) remained unyielding. Then the emperor gave orders to torture them. They burned at the holy virgins over an iron grating, then threw them into a red-hot oven, and then into a cauldron with boiling tar, but the Lord by His Unseen Power preserved them. The youngest child, Love, was tied to a wheel and they beat her with rods until her body was covered all over with bloody welts. After undergoing unspeakable torments, the holy virgins glorified their Heavenly Bridegroom and remained steadfast in the Faith.

They subjected St. Sophia to another grievous torture: the mother was forced to watch the suffering of her daughters. She displayed adamant courage, and during this whole time she urged the girls to endure their torments for the sake of the Heavenly Bridegroom. All three maidens met their martyr's end with joy. They were beheaded.

In order to intensify the inner suffering of St. Sophia, the emperor decided to let her take the bodies of her daughters. She placed their remains in coffins and reverently conveyed them on a wagon beyond the city and buried them on a high place. St. Sophia sat there for three days by the graves of her daughters, and finally she gave up her soul to the Lord. Believers buried her body there also. The relics of the holy martyrs rest at El'zasa, in the church of Esho since the year 777.

Εορτή των Αγίων Σοφίας, Πίστεως, Ελπίδας & Αγάπης

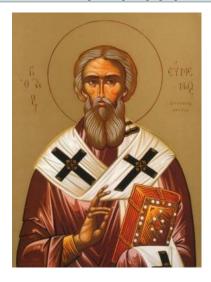
Τη μνήμη της Αγίας Σοφίας και των θυγατέρων αυτής, Πίστης, Ελπίδας και Αγάπης τιμά σήμερα, 17 Σεπτεμβρίου, η Εκκλησία μας. Η Αγία Σοφία και οι τρεις θυγατέρες της Πίστη, Ελπίδα και Αγάπη μαρτύρησαν στα χρόνια του αυτοκράτορα Αδριανού (117 – 138 μ.Χ.). Οι τρεις θυγατέρες της Αγίας Σοφίας, πήραν τα ονόματα τους από το χωρίο της Καινής Διαθήκης: «νυνί δέ μένει πίστις, ελπίς, αγάπη, τά τρία ταύτα, μείζων δέ τούτων η αγάπη.» (Α' Κορινθίους. 13:13).

Η Αγία Σοφία, τίμια και θεοσεβής γυναίκα, γρήγορα χήρεψε και με τις τρεις κόρες της ήλθε στη Ρώμη. Εκεί καταγγέλθηκαν ως φημισμένες χριστιανές. Τότε ο αυτοκράτορας πληροφορήθηκε ότι οι τέσσερις γυναίκες ήταν χριστιανές και διέταξε να τις συλλάβουν.

Αφού απομόνωσαν τη μητέρα, άρχισαν να ανακρίνουν τις κόρες. Πρώτη παρουσιάστηκε στο βασιλιά η δωδεκάχρονη Πίστη. Με δελεαστικούς λόγους ο Ανδριανός προσπάθησε να πείσει την Πίστη να αρνηθεί το Χριστό και θα της χορηγούσε τα πάντα, για να ζήσει ευτυχισμένη ζωή, αλλά αντιμετώπισε το άκαμπτο φρόνημα της νεαρής.

Τα λόγια της Αγίας Γραφής αποτέλεσαν δυναμική απάντηση της Πίστης: «εν πίστει ζώ τή τού υιού τού Θεού τού αγαπήσαντός με καί παραδόντος εαυτόν υπέρ εμού» (Γαλ. 2: 20) δηλαδή «ζω εμπνεόμενη από την πίστη μου στον Χριστό, που με αγάπησε και έδωσε τον εαυτό Του για τη σωτηρία μου». Τότε, μετά από βασανιστήρια, την αποκεφάλισαν. Επίσης με τα λόγια της Αγίας Γραφής απάντησε και η δεκάγρονη Ελπίδα, όταν τη ρώτησαν αν αξίζει να υποβληθεί σε τέτοια βασανιστήρια: «ηλπίκαμεν επί Θεώ ζώντι, ός εστι σωτήρ πάντων ανθρώπων, μάλιστα πιστών» (Α΄ Τιμοθ. 4:10). Δηλαδή, «ναι, διότι έχουμε στηρίζει τις ελπίδες μας στον ζωντανό Θεό, που είναι σωτήρ όλων των ανθρώπων, και ιδιαίτερα των πιστών». Αμέσως τότε και αυτή αποκεφαλίστηκε. Αλλά δεν υστέρησε σε απάντηση και η εννιάχρονη Αγάπη. Είπε ότι η ύπαρξή της είναι στραμμένη «εις τήν αγάπην τού Θεού καί εις τήν υπομονήν τού Χριστού» (Β' Θεσσαλ. 3: 5). Βέβαια δεν άργησαν να αποκεφαλίσουν και αυτή. Περήφανη για τα παιδιά της η Σοφία, ενταφίασε με τιμές τις κόρες της και παρέμεινε για τρεις μέρες στους τάφους τους, παρακαλώντας το Θεό να την πάρει κοντά του. Ο Θεός άκουσε την προσευγή της και η Σοφία παρέδωσε το πνεύμα της δίπλα στους τάφους των παιδιών της.

Άγ. Ευμένιος Επίσκοπος Γορτύνης Κρήτης ο Θαυματουργός.

Ο μακάριος Ευμένιος κατήγετο από την Κρήτη. Από την νεανική του ηλικία αφιερώθηκε με πολλή επιμέλεια στα έργα της ασκήσεως, τα οποία συνεδύαζε με άκρα ταπείνωσι. Το πρόσωπό του ήταν πάντοτε λουσμένο στα δάκρυα. Ποτέ δεν κατέκρινε κανένα ούτε δέχθηκε να ακούση άλλον να καταλαλή. Έφθασε σε τέτοιο ύψος αρετής, ώστε οι χριστιανοί της Γορτύνης τον πίεσαν να γίνη επίσκοπός τους. Με πολλή σύνεσι εποίμανε το ποίμνιό του, αξιώθηκε δέ να λάβη από τον Θεό και την δύναμι να επιτελή θαύματα. Όταν μετέβη στην Ρώμη, σαν πυρσός την κατεφώτισε με τις θείες διδασκαλίες του και στερέωσε τους πιστούς με τα πολλά του θαύματα. Κατά την επιστροφή του επισκέφθηκε την Θηβαϊδα, όπου διέλυσε με την προσευχή του την ξηρασία που επικρατούσε. Ενώ βρισκόταν εκεί, εξεδήμησε προς Κύριον σε βαθύ γήρας και οι Θηβαίοι απέστειλαν το ιερό του σκήνωμα στην πατρίδα του Γόρτυνα. Οι πιστοί τον ενεταφίασαν στην τοποθεσία

Ράξος, όπου βρισκόταν και το σεπτό λείψανο του προκατόχου του, αγίου Κυρίλλου (βλ. 14 Ιουν.).

Φαίνεται ότι ο άγιος Ευμένιος έζησε πριν από το 732, όταν η Κρήτη εκκλησιαστικώς εξηρτάτο από την Ρώμη και, ακριβέστερα, μεταξύ 667 και 680· διότι η ακολουθία που συνέθεσε ο (άγιος) Ιωσήφ ο Υμνογράφος αναφέρει ότι ο άγιος συμφιλίωσε στην Κωνσταντινούπολι τους συναυτοκράτορες Κωνσταντίνο Δ΄ Πωγωνάτο, Ηράκλειο και Τιβέριο.

St. Eumenes, bishop of Gortyna; Martyr Ariadne of Phrygia

1. Saint Eumenius from the time of his youth was noted for his virtuous life. He strove to serve the One God and therefore he shunned worldly temptations. Concerned for the salvation of his soul, he distributed all his substance to the poor.

By the blessing of God Saint Eumenius was chosen as Bishop of Gortyna on the island of Crete. The saint, like a compassionate father, comforted his flock in their sorrows, and cared for the orphaned and indigent. His prayers were so strong before God that once, during a drought, he called forth abundant rain upon the earth.

Saint Eumenius wisely and zealously defended the Orthodox Faith against the Monophysite heresy. For his opposition to the heresy the saint was banished to the Thebaid, where he died in the seventh century. His body was then transferred and buried in Gortyna.

2. The Holy Martyr Ariadne was a servant of Tertillos, a city official of Promyssia (Phrygia) during the reign of the emperor Hadrian (117-161). Once, when on the occasion of the birth of a son, the master made a sacrificial offering to the pagan gods, the Christian Ariadne refused to participate in the impious ceremony.

They subjected her to beatings and lacerated her body with sharp iron hooks. Then they threw the martyr into prison and for a long while they exhausted her with hunger, demanding that she worship their gods.

When they released the saint from prison, she left the city, but Tertillos sent pursuers after her. Seeing that they were chasing her, she ran, calling out to God to defend her from her enemies. Suddenly, through her prayers, a fissure opened in the mountain, and Saint Ariadne hid in it.

This miracles brought the pursuers into confusion and fear. In their depravity of mind they began to strike one another with spears.

Μάρτυρας της Χριστιανικής Εκκλησίας, η μνήμη της οποίας τιμάται στις 18 Σεπτεμβρίου από την Ορθόδοξη Εκκλησία και στις 17 Σεπτεμβρίου από την Καθολική Εκκλησία. Την ημέρα αυτή γιορτάζουν όσες φέρουν το όνομα Αριάδνη.

Σύμφωνα με τους συναξαριστές, η Αριάδνη ήταν δούλη του άρχοντα Τέρτυλου, ενός από τους ισχυρότερους παράγοντες της πόλης των Προμισέων, που βρισκόταν στο θέμα της Φρυγίας Σαλουταρίας. Είχε μεταστραφεί στον χριστιανισμό, αλλά όταν το έμαθε ο κύριός της,την πίεσε να επανέλθει στην ειδωλολατρία. Αυτή επέμενε στην πίστη της και προκάλεσε τον Τέρτυλο, όταν αρνήθηκε να θυσιάσει στα είδωλα, κατά την ήμερα μάλιστα που γιόρταζε τα γενέθλιά του γιου του. Τότε τη βασάνισαν σκληρά και τις έγδαραν τις σάρκες. Την άφησαν προσωρινά ελεύθερη, αλλά ο Τέρτυλος συνέχισε την καταδίωξή της. Για να φυλαχτεί από τους διώκτες της, πλησίασε σε μία πέτρα και προσευχήθηκε. Ο Θεός άκουσε την προσευχή της, η πέτρα άνοιξε και τη δέχτηκε στους «κόλπους» της. Την ίδια ώρα, οι διώκτες της θανατώθηκαν από φοβερούς Αγγέλους, οι οποίοι πάνω σε άλογα τους λόγχισαν με τα δόρατά τους.

Το Ελληνικό Απογευματινό Σχολείο ανοίγει την *Παρασκευή 17 Σεπτεμβρίου*, 2021.

Παρακαλούμε όπως φροντίσετε για τις εγγραφές των παιδιών σας πριν τις 17 Σεπτεμβρίου, 2021

Greek School starts

Friday, September 17, 2021

Please complete Registration before opening

Metropolis of New Jersey Northern New Jersey Greek Orthodox Youth Committee

Mr. & Miss GOYA Pageant 2021

GREEK ORTHODOX METROPOLIS OF NEW JERSEY

Sunday, October 10, 2021 from 4:00-9:00pm The Hanover Manor

16 Eagle Rock Ave, East Hanover, NJ

Tickets: \$60.00 Adults

\$40.00 Youth (under 18)

ALL RESERVATIONS IN ADVANCE - NO TICKETS WILL BE SOLD AT THE DOOR

Proceeds to benefit the Northern NJ Greek Orthodox Youth Scholarship Foundation

See your GOYA Youth Advisors for Reservations/Information Questions? Email us @ GOYAPageant@gmail.com

Ascension Greek Orthodox Church 101 Anderson Ave. Fairview New Jersey 201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: <u>www.AscensionFairview.org</u>
Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"
Want to be added to our email list? Contact us:
info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN

SUNDAY, September 12th, 2021 Sunday Before Holy Cross

ΚΥΡΙΑΚΗ, 12 Σεπτεμβοίου, 2021 Προ της Υψώσεως

MEMORIAL SERVICES MNHMOΣΥΝΑ

40 μέρες: Χριστίνα Γκρίπεν

40 days: Christine Gribben

6 μήνες: Παναγιώτης Δούρος

6 months: Peter Douros

10 χρόνια: Κωνσταντίνος Ζαχαριάδης

10 years: Konstantinos Zahariadis